7 Φεβρουαρίου 2021

ΙΣΤ Ματθαίου, Η παραβολή των ταλάντων (Μητροπολίτης Αντινόης Παντελεήμων Λαμπαδάριος)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μας ανάπτυξε την παραβολή των Ταλάντων. Μας φέρει μπροστά σ' ένα σοβαρό θέμα, που απασχολεί τον καθένα μας. Κάθε άνθρωπος έχει προικισθεί από τον Θεό με διάφορα τάλαντα, διάφορα χαρίσματα, διάφορες ικανότητες. Αυτά τα τάλαντα οφείλει να τα θεωρεί ότι είναι δώρα του Θεού, ο Οποίος τα εμπιστεύθηκε και, ότι για την διαχείρισή των, θα λογοδοτήσει στο Θεό.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ερμηνεύοντας την παραβολή των Ταλάντων εξηγεί, ότι εδώ με τον όρο «τάλαντα» ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός εννοεί τις δυνάμεις και τις ικανότητες του καθενός μας στο να πράξουμε το καλό με την θεάρεστη και υπεύθυνη χρήση. Είτε, λοιπόν, ευρισκόμεθα σε κάποια επίσημη θέση, η έχομε κάποιο αξίωμα, η είμαστε σε ανώτερη διοικητική θέση, είτε έχομε χρήματα, η το χάρισμα του λόγου και της διδασκαλίας, η με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, η με οποιανδήποτε άλλη καλή υπηρεσία, τα πάντα είναι «τάλαντα» δοσμένα από τον Θεό.

Σύμφωνα με την παραβολή, τα «τάλαντα» τα έδωσε ο Θεός στους δούλους Του, τους ανθρώπους. Αλλά, στη Αγία Γραφή γενικά ο Θεός ονομάζει τους ανθρώπους παιδιά Του, όμως εδώ ακούμε να τους ονομάζει «δούλους». Αυτό το κάμνει για να δείξει, ότι είμεθα υπεύθυνοι απέναντί Του, και ότι οφείλομε να είμεθα υπήκοοι σε τέλειο βαθμό· όχι γιατί είμεθα δούλοι, αλλά διότι ο νόμος του Θεού είναι τέλειος και ευεργετικός σ’ όλους. Και εκείνος που ακολουθεί τον Νόμο του Θεού καθίσταται πραγματικά ελεύθερος και οφείλει να δίδει τον εαυτό του στην τέλεια υπακοή προς τον Θεό. Άλλως τε, ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έγινε το πρότυπο παράδειγμα για όλους τους πιστούς. Χάρη σε μας έγινε «δούλος», και ταπεινώθηκε τόσο πολύ, και έγινε υπήκοος του θείου θελήματος μέχρι θανάτου. «Ος εν μορφή Θεού υπάρχων ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα Θεώ, αλλ’ εαυτόν εκένωσε μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος, και σχήματι ευρεθείς ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού» (Φιλ. 2:6-8).

Ο κύριος της παραβολής έδωσε τα τάλαντα στους δούλους του και αμέσως απεδήμησε, έφυγε σε μακρινή χώρα. Ο Θεός μας δίδει τα τάλαντά Του, τις

διάφορες ικανότητές μας, αλλά δεν κάθεται από πάνω μας δεσποτικά και τυραννικά για να μας απειλεί και να μας βιάζει, αλλά μας αφήνει ελευθέρους να διαχειρισθούμε τα τάλαντά μας. Και αν στις περισσότερες φορές δεν τα διαχειριζόμεθα καλά, αλλά άπιστα και αυθαίρετα, Εκείνος εξακολουθεί να σέβεται την ελευθερία μας και μένει στην αποδημία Του και μακροθυμεί υπομονετικά μέχρις ότου έρθει η κατάλληλη ώρα, όπου θα επιστρέψει για να ζητήσει λόγον από τον καθένα μας.

Τα τάλαντα δίνονται για να τα μεταχειρισθούμε με υπευθυνότητα, επί αποδόσει λογαριασμού. Ο καιρός περνά και ο λογαριασμός θα ζητηθεί και η υπεύθυνη λογοδοσία θα δοθεί. Η λογοδοσία αυτή είναι απαραίτητη, και ο Χριστός φρόντισε να επιβεβαιώσει πολλές φορές σε άλλες παρόμοιες παραβολές, ότι θα λάβει χώρα (Ματθ. 18:23-24. Λουκ. 19:11-26).

Μα! Εάν τα τάλαντα είναι δικά μας, γιατί ο Θεός ζητά να λογοδοτήσουμε γι’ αυτά; Μπορεί οι ικανότητες να είναι δικές μας, αλλά τις έχομε από τον Θεό. Οι ικανότητές μας είτε είναι εκ της φύσεως, είτε δόθηκαν με την χάρη του Παναγίου Πνεύματος, επομένως εμείς τις οφείλομε στο Θεό. Γι’ αυτό και ο Κύριος στην παραβολή λέγει, ότι ο κύριος έδωσε τα υπάρχοντα αυτού στους δούλους του. Τα χαρίσματα που έχομε, οφείλομε να τα βλέπουμε ως υπάρχοντα του Θεού, που δόθηκαν από τον Θεό. Έτσι, θα τα μεταχειριζόμεθα ως θεία παρακαταθήκη, της οποίας την χρήση οφείλομε να την κάμνουμε την καλύτερη, σύμφωνα με τις υποδείξεις και τις διαταγές που μας ορίζει ο ίδιος ο Θεός.

Ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός αναγνώριζε στον εαυτό Του αυτή την υποχρέωση. Όταν π.χ. οι κάτοικοι της Καπερναούμ επέμεναν να μένει πάντοτε στη πόλη τους, τους είπε: «Και ταις ετέραις πόλεσιν ευαγγελίσασθαί με δει την βασιλείαν του Θεού· ότι εις τούτο απέσταλμαι». Είναι καθήκον Μου, διότι αυτό Μου επιβάλλει η αποστολή Μου. Αλλά και ο Απόστολος Παύλος θεωρούσε υπεύθυνο το ευαγγελικό του τάλαντο· γι’ αυτό έγραφε στους Κορινθίους: «Ουαί δε μοι εστιν, εάν μη ευαγγελίζωμαι» (Α Κορινθ. 9:16).

Η ευθύνη για κάθε μας πράξη, για τη μεταχείριση των ταλάντων και ικανοτήτων μας, είναι γενική για όλους μας. Μας το διαβεβαίωσε ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ότι πρόκειται να αποδώσει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του. «Μέλλει γαρ ο Υιός του ανθρώπου έρχεσθαι εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε αποδώσει εκάστω κατά την πράξιν αυτού» (Ματθ. 16:27). Και ο Απόστολος Παύλος διακηρύσσει, ότι «έκαστος ημών περί εαυτού λόγον δώσει τω Θεώ» (Ρωμ. 14:12).

Η συνείδηση, λοιπόν, αυτή, της ενώπιον του Θεού ευθύνης και λογοδοσίας μας, ας

μας συνοδεύει σ’ όλη μας την ζωή. Τις ικανότητές μας, μεγάλες η μικρές, ας τις μεταχειρισθούμε με την συναίσθηση της μεγάλης ευθύνης μας. Δεν αρκεί απλά και μόνον να κάνουμε κάτι, αλλά πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τα τάλαντά μας ανάλογα μ’ αυτά που παραλάβαμε. Αλλοίμονο στο άτομο εκείνο που έλαβε έστω και ένα τάλαντο και το απέκρυψε!

Γι’ αυτό, αγαπημένα μου παιδιά, ας δεχθούμε με ταπείνωση και ευγνωμοσύνη τα διάφορα τάλαντα και ας αγωνισθούμε να τα πολλαπλασιάσουμε για την δόξα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος. Αμήν.

Πηγή: agiazoni.gr